

TEZA:

Odwołanie od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego można cofnąć, na podstawie art. 431 § 1 k.p.k. w zw. z art. 74¹ ustawy o radcach prawnych, co miało miejsce w niniejszej sprawie. Natomiast, zgodnie z art. 432 § 1 k.p.k., cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440 (co nie miało miejsca w niniejszej sprawie). Zatem wniesione a następnie cofnięte odwołanie Wyższy Sąd Dyscyplinarny pozostawił bez rozpoznania.

WO-26/23

POSTANOWIENIE
z dnia 17 maja 2023 r.

**Wyższy Sąd Dyscyplinarny Krajowej Izby Radców Prawnych
w Warszawie w składzie:**

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/
Sędziowie: SWSD Rafał Rybnik
SWSD Leszek Krupa

Protokolant: Piotr Ciepiński
przy udziale Zastępcy Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego Anny Kończyk

po rozpoznaniu w dniu 17 maja 2023 r. na posiedzeniu
sprawy radcy prawnego R. K., nr wpisu ...

z powodu odwołania obwinionego od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego
OIRP z dnia 28 listopada 2022 r., sygn. akt OSD 18/2022

postanawia:

1. na podstawie art. 17 § 1 pkt 9 k.p.k. w zw. z art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych pozostawić odwołanie bez rozpoznania,

2. zwolnić obwinionego od ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego i obciążyć tymi kosztami Krajową Izbę Radców Prawnych w Warszawie.

Uzasadnienie

Okręgowy Sąd Dyscyplinarny OIRP w dniu 28 listopada 2022 r., w sprawie sygn. akt OSD 18/22 wydał orzeczenie, w którym uznał radcę prawnego R. K. winnym tego, że:

1. wykonywał zawód w sposób sprzeczny z zasadami etyki poprzez przyjęcie w lipcu 2021 r. w (...), pomimo zgłoszenia w OIRP zaprzestania wykonywania zawodu radcy prawnego od dnia 1 sierpnia 2019 r., pełnomocnictwa od członków wspólnoty mieszkaniowej (...) do reprezentowania Wspólnoty w sprawie przeciwko J.C. dot. rozbiórki nielegalnie postawionego obiektu,

tj. czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych w zw. z art. 6 i art. 12 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego i za to wymierzył mu karę nagany.

2. nie dopełnił obowiązku zawarcia od dnia 1 sierpnia 2019 r. co najmniej do dnia 17 grudnia 2021 r. umowy obowiązkowego ubezpieczenia od odpowiedzialności cywilnej za szkody wyrządzone przy wykonywaniu zawodu radcy prawnego,

tj. czynu stanowiącego przewinienie dyscyplinarne określone w art. 64 ust. 1a ustawy z dnia 6 lipca 1982r. o radcach prawnych i za to wymierzył mu karę pieniężną w wysokości w kwocie. 4.500 zł.

Jednocześnie obwinionego obciążono kosztami postępowania w kwocie 1.200 zł.

Orzeczenie to zaskarżył w całości obwiniony, zarzucając, że nałożono na niego kolejną, dolegliwą karę finansową. Obwiniony podniósł, iż OSD znana była jego aktualna sytuacja, tj., że jest na emeryturze i nie wykonuje zawodu. Obwiniony wskazał, że uznał swoją winę i złożył wyjaśnienia.. Obwiniony zaznaczył, że w prowadzonej sprawie nikt nie poniósł i nie mógł ponieść żadnej szkody. Zdaniem obwinionego, żądanie zawarcia umowy ubezpieczenia w przypadku jednorazowej czynności nie znajduje uzasadnienia.

W dniu 6 kwietnia 2023 r. do Wyższego Sądu Dyscyplinarnego KIRP wpłynęło pismo obwinionego o cofnięcie odwołania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny KIRP ustalił i zważył, co następuje:
Przepis art. 431 § 1 k.p.k. stanowi, iż środek odwoławczy można cofnąć. Natomiast, zgodnie z art. 432 § 1 k.p.k., cofnięty środek odwoławczy sąd odwoławczy pozostawia bez rozpoznania, chyba że zachodzi jedna z przyczyn wymienionych w art. 439 lub art. 440.

W niniejszej sprawie nastąpiło cofnięcie odwołania.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny nie dopatrzył się występowania w sprawie okoliczności, o których mowa w art. 439 i 440 k.p.k. Zatem zażalenie pozostawiono bez rozpoznania.

Skuteczne cofnięcie środka odwoławczego wpływa na uprawomocnienie się zaskarżonego orzeczenia. Formalna bowiem prawomocność orzeczenia, w związku z którym cofnięto środek odwoławczy, następuje z chwilą wydania przez sąd odwoławczy postanowienia o pozostawieniu go bez rozpoznania (post. SN z 25.04.1975 r., IV KRN 25/75) – tak: D. Świecki, Kodeks postępowania karnego. Komentarz pod redakcją Jerzego Skorupki, Wydawnictwo C.H. Beck, Warszawa, 2015.

Wyższy Sąd Dyscyplinarny, stosując odpowiednio (art. 74¹ pkt 1 ustawy o radcach prawnych) przepis art. 624 k.p.k. zwolnił obwinionego od obowiązku ponoszenia kosztów postępowania odwoławczego, biorąc pod uwagę jego zaawansowany wiek, szczupłość źródeł dochodów, uznanie winy i złożenie wyjaśnień przed OSD a także cofnięcie złożonego środka odwoławczego.

W związku z tym postanowiono jak w sentencji.